

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-81-06

Druk nr 731
Warszawa, 22 czerwca 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Ordynacja
podatkowa oraz o zmianie niektórych
innych ustaw** wraz z projektami aktów
wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Kazimierz Marcinkiewicz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przepisach prawa podatkowego – rozumie się przez to przepisy ustaw podatkowych, postanowienia ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską innych umów międzynarodowych dotyczących problematyki podatkowej, a także przepisy aktów wykonawczych wydanych na podstawie ustaw podatkowych;”;

b) pkt 11 i 12 otrzymują brzmienie:

„11) podmiocie krajowym – rozumie się przez to podmiot krajowy w rozumieniu przepisów prawa podatkowego, dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych oraz zagraniczny zakład, w rozumieniu tych przepisów, położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

12) podmiocie zagranicznym – rozumie się przez to podmiot

zagraniczny w rozumieniu przepisów prawa podatkowego, dotyczących podatku dochodowego od osób fizycznych i podatku dochodowego od osób prawnych oraz zagraniczny zakład, w rozumieniu tych przepisów, podmiotu krajowego położony poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 13 w § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organ właściwy w sprawach interpretacji przepisów prawa podatkowego.”;

3) po art. 13 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

„Art. 13a. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić inne organy i jednostki, którym przysługują uprawnienia organów podatkowych, jeżeli jest to uzasadnione ochroną tajemnicy państwowej i wymogami bezpieczeństwa interesów państwa, określając właściwość tych organów oraz zakres przedmiotowy i podmiotowy spraw pozostających w ich właściwości.”;

4) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych.”;

5) uchyla się art. 14a-14e;

6) w art. 19 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Do czasu rozstrzygnięcia sporu o właściwość, organ podatkowy na obszarze którego nastąpiło wszczęcie postępowania

nia, podejmuje tylko te czynności, które są niezbędne ze względu na interes publiczny lub ważny interes strony.”;

7) w dziale II dodaje się rozdział 3 i 4 w brzmieniu:

„Rozdział 3

Interpretacje przepisów prawa podatkowego

Art. 19a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, dokonując w szczególności jego interpretacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (interpretacje ogólne).

Art. 19b. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, na pisemny wniosek podatnika, płatnika, inkasenta, ich następców prawnych, osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe wydaje, w ich indywidualnych sprawach, pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego (interpretacje indywidualne). Interpretacje indywidualne wydawane są również na wniosek podmiotów, które mogą uzyskać status podatnika, płatnika, inkasenta lub osoby trzeciej, podmiotów planujących działania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 2. Wniosek o interpretację indywidualną może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych.

§ 3. Składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do:

1) w przypadku wniosku dotyczącego zaistniałego stanu faktycznego – wskazania przepisów prawa, które mają być przedmiotem interpretacji, wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu fak-

tycznego;

2)w przypadku wniosku dotyczącego zdarzeń przyszłych – wskazania przepisów prawa, które mają być przedmiotem interpretacji, wyczerpującego przedstawienia rodzaju zdarzeń przyszłych i ich zakresu wraz z własnym stanowiskiem o skutkach podatkowych tych zdarzeń.

§ 4. Nie wydaje się interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego, które w dniu złożenia wniosku o interpretację są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. Wnioskujący o wydanie interpretacji indywidualnej składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji, w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej. W razie złożenia fałszywego oświadczenia wydana interpretacja indywidualna nie wywołuje skutków prawnych.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w § 1, który zawiera dane identyfikujące wnioskodawcę oraz dane wskazane w § 2-4 oraz sposób uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 19f.

Art. 19c. § 1. Interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy

dawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

§ 2. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym.

§ 3. Interpretacja indywidualna zawiera pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Art. 19d. Interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku, z zastrzeżeniem art. 292l. Termin ten podlega przedłużeniu wyłącznie w sytuacjach przewidzianych w art. 139 § 4.

Art. 19e. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, z urzędu, zmienić wydaną interpretację ogólną lub indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość, uwzględniając w szczególności orzecznictwo sądów, Trybunału Konstytucyjnego lub Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Art. 19f. § 1. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 75 zł, którą należy wpłacić w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 2. W przypadku wystąpienia w jednym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej odrębnych stanów faktycznych lub zdarzeń przyszłych, pobiera się opłatę od każdego przedstawionego we wniosku odrębnego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego.

§ 3. Opłata, o której mowa w § 1 i 2, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 19g. § 1. Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej niespełniający wymogów określonych w art. 19b § 3 pozostawia się bez rozpatrzenia.

§ 2. W razie nieuiszczenia opłaty w terminie, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia bez uprzedniego wezwania do uiszczenia opłaty.

§ 3. W sprawie pozostawienia wniosku bez rozpatrzenia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

Art. 19h. W sprawach dotyczących interpretacji indywidualnej stosuje się odpowiednio przepisy art. 120, art. 121 § 1, art. 125, art. 129, art. 130, art. 135-137, art. 140, art. 143, art. 165a, art. 169 § 1 i 1a, art. 170 i art. 171 oraz przepisy rozdziału 5, 6, 10 i 23 działu IV.

Art. 19i. § 1. Interpretacje ogólne są publikowane, bez zbędnej zwłoki, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów oraz zamieszczane na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

§ 2. Interpretacje indywidualne wraz z informacją o dacie doręczenia, są niezwłocznie przekazywane organom podatkowym właściwym ze względu na zakres spraw będących przedmiotem interpretacji oraz właściwemu organowi kontroli skarbowej.

§ 3. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, są niezwłocznie zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 19j. § 1. Stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa.

§ 2. W zakresie, o którym mowa w § 1, opłata za wydanie interpretacji indywidualnej stanowi dochód budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym w § 1 i 2 stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.

Rozdział 4

Zasada nieszkodzenia

Art. 19k. § 1. Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej nie może szkodzić wnioskodawcy, w razie zmiany tej interpretacji lub jej nieuwzględnienia w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

§ 2. Zastosowanie się do interpretacji ogólnej nie może szkodzić nikomu, w razie zmiany tej interpretacji lub jej nieuwzględnienia w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

§ 3. W zakresie związanym z zastosowaniem się do interpretacji, która uległa zmianie lub interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się oraz nie nalicza się odsetek za zwłokę.

Art. 19l. W przypadku, gdy skutki podatkowe związane ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji, miały miejsce przed opublikowaniem interpretacji ogólnej lub przed doręczeniem interpretacji indywidualnej, zastosowanie się do tej interpretacji nie zwalnia z obowiązku zapłaty podatku.

Art. 19m. § 1. Zastosowanie się do interpretacji, która następnie została zmieniona lub nie została uwzględniona w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, powoduje zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku w zakresie wynikającym ze zdarzenia będące-

go przedmiotem interpretacji, jeżeli:

- 1) zobowiązanie nie zostało prawidłowo wykonane w wyniku zastosowania się do interpretacji, która uległa zmianie lub interpretacji nieuwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, oraz
- 2) skutki podatkowe związane ze zdarzeniem, któremu odpowiada stan faktyczny będący przedmiotem interpretacji, miały miejsce po opublikowaniu interpretacji ogólnej albo po doręczeniu interpretacji indywidualnej.

§ 2. Zwolnienie, o którym mowa w § 1, obejmuje:

- 1) w przypadku rocznego rozliczenia podatków – okres do końca roku podatkowego, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną albo doręczono zmienioną interpretację indywidualną;
- 2) w przypadku kwartalnego rozliczenia podatków – okres do końca kwartału, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną albo doręczono zmienioną interpretację indywidualną oraz kwartał następny;
- 3) w przypadku miesięcznego rozliczenia podatków – okres do końca miesiąca, w którym opublikowano zmienioną interpretację ogólną albo doręczono zmienioną interpretację indywidualną oraz miesiąc następny.

§ 3. Wysokość podatku objętego zwolnieniem, o którym mowa w § 1 i 2, na wniosek podmiotu, który zastosował się do interpretacji, określa w drodze decyzji, właściwy organ podatkowy pierwszej instancji.

§ 4. W przypadku uiszczenia podatku w zakresie objętym zwolnieniem, o którym mowa w § 1 i 2, organ podatkowy pierwszej instancji, na wniosek podmiotu, który zastosował się do interpre-

tacji, określa w drodze decyzji wysokość nadpłaty.

Art. 19n. Przepisy art. 19k i art. 19m stosuje się odpowiednio w przypadku:

- 1) zastosowania się przez spółkę do interpretacji indywidualnej, wydanej przed powstaniem spółki na wniosek osób planujących utworzenie tej spółki – w zakresie dotyczącym działalności tej spółki;
- 2) zastosowania się przez oddział lub przedstawicielstwo przedsiębiorstwa zagranicznego do interpretacji indywidualnej dotyczącej działalności tego oddziału lub przedsiębiorstwa, wydanej przed powstaniem tego oddziału lub przedstawicielstwa, na wniosek tworzącego je przedsiębiorstwa zagranicznego.

Art. 19o. W razie niewydania interpretacji indywidualnej w terminie, określonym w art. 19d, wnioskodawcy nie może szkodzić zastosowanie się do przedstawionego w złożonym wniosku stanowiska. W tym przypadku uznaje się, że w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin wydania interpretacji, została wydana interpretacja stwierdzająca prawidłowość stanowiska wnioskodawcy w pełnym zakresie.

Art. 19p. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio do należności płatników lub inkasentów oraz do należności, o których mowa w art. 52 § 1.”;

8) uchyla się art. 20;

9) w art. 20f w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) rodzaju, przedmiotu i wartości transakcji, która ma być przedmiotem porozumienia,”;

10) w art. 20i § 4-6 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia nie może być dłuższy niż 5 lat.

§ 5. Termin obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia może być przedłużany na kolejne pięcioletnie okresy na wniosek podmiotu powiązanego, złożony nie później niż na 6 miesięcy przed upływem tego terminu, jeżeli kryteria uznanej w tej decyzji metody ustalania ceny transakcyjnej między podmiotami powiązаныmi nie uległy zmianie.

§ 6. Przedłużenie terminu obowiązywania decyzji w sprawie porozumienia następuje w drodze decyzji w sprawie porozumienia.”;

11) po art. 26 dodaje się art. 26a w brzmieniu:

„Art. 26a. Podatnik nie ponosi odpowiedzialności z tytułu zaniżenia lub nieujawnienia przez płatnika podstawy opodatkowania czynności, o których mowa w art. 12, 13 oraz 18 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14 poz. 176, z późn. zm.³⁾) – do wysokości zaliczki, do której pobrania zobowiązany jest płatnik.”;

12) w dziale III po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Podpisywanie deklaracji podatkowych

Art. 32a. § 1. Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, deklaracja podatkowa może być podpisana także przez pełnomocnika podatnika lub pełnomocnika płatnika.

§ 2. Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji podatkowych

oraz zawiadomienie o odwołaniu tego pełnomocnictwa składa się w organie podatkowym właściwym w zakresie deklaracji podatkowych, których to pełnomocnictwo dotyczy.

§ 3. Jeżeli przepisy prawa podatkowego wymagają podpisania deklaracji podatkowej przez więcej niż jedną osobę, pełnomocnictwo do podpisania tej deklaracji jest skuteczne, jeżeli udzieliły go wszystkie osoby.

§ 4. Do pełnomocnika upoważnionego do podpisywania deklaracji podatkowych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące pełnomocnika w postępowaniu podatkowym.

Art. 32b. Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, podpisanie deklaracji przez pełnomocnika zwalnia podatnika lub płatnika z obowiązku podpisania deklaracji.”;

13) w art. 59:

a) w § 1 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) zwolnienia z obowiązku zapłaty na podstawie art. 19m”;

b) w § 2 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) zwolnienia z obowiązku zapłaty na podstawie art. 19m”;

14) po art. 132 dodaje się art. 132a w brzmieniu:

„Art. 132a. W sprawie wyznaczenia innego organu podatkowego, w przypadkach wymienionych w art. 131-132, wydaje się postanowienie.”;

15) w art. 139 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Załatwienie sprawy w postępowaniu odwoławczym powinno nastąpić nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy, a sprawy w której przeprowadzono rozprawę z urzędu lub strona złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, nie później niż w ciągu 3 miesięcy.”;

16) w art. 172 w § 2 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) rozprawy”;

17) w art. 200 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się:

- 1) w przypadkach przewidzianych w art. 123 § 2 oraz w art. 165 § 5;
- 2) w sprawach zabezpieczenia oraz zastawu skarbowego;
- 3) w przypadku przewidzianym w art. 165 § 7, jeżeli decyzja ma zostać wydana wyłącznie w oparciu o dane zawarte w złożonym zeznaniu.”;

18) w dziale IV po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„Rozdział 11a

Rozprawa

Art. 200a. § 1. Organ odwoławczy przeprowadzi w toku postępowania rozprawę:

- 1) z urzędu – gdy zachodzi potrzeba wyjaśnienia istotnych okoliczności stanu faktycznego sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin, lub spreycyzowania argumentacji prawnej prezentowanej przez stronę w toku postępowania;
- 2) na wniosek strony .

§ 2. Strona we wniosku o przeprowadzenie rozprawy uzasadnia potrzebę przeprowadzenia rozprawy, wskazuje jakie okoliczności sprawy powinny być wyjaśnione i jakie czynności powinny być dokonane na rozprawie.

§ 3. Organ odwoławczy może odmówić przeprowadzenia rozprawy, jeżeli przedmiotem rozprawy mają być okoliczności niemające znaczenia dla sprawy albo okoliczności te są wystarczająco potwierdzone innym dowodem.

§ 4. W sprawie odmowy przeprowadzenia rozprawy wydaje się postanowienie.

Art. 200b. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby doręczenie wezwania nastąpiło najpóźniej na siedem dni przed rozprawą.

Art. 200c. § 1. Rozprawą kieruje upoważniony do przeprowadzenia rozprawy pracownik organu odwoławczego.

§ 2. Gdy postępowanie toczy się przed samorządowym kolegium odwoławczym, rozprawą kieruje przewodniczący albo wyznaczony członek tego kolegium.

§ 3. W rozprawie uczestniczy upoważniony pracownik organu pierwszej instancji, od którego decyzji wniesiono odwołanie.

Art. 200d. § 1. Na rozprawie strona może składać wyjaśnienia, zgłaszać żądania, propozycje i zarzuty oraz przedstawiać dowody na ich poparcie. Ponadto strona może wypowiadać się co do wyników postępowania dowodowego.

§ 2. Kierujący rozprawą może uchylić pytanie zadane uczestnikowi rozprawy, jeżeli nie ma ono istotnego znaczenia dla sprawy. Jednakże na żądanie strony należy zamieścić w protokole treść uchylonego pytania.”;

19) w art. 224 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wniesienie odwołania od decyzji organu podatkowego nie wstrzymuje jej wykonania, z zastrzeżeniem art. 224a, art. 224c i art. 292k.”;

20) po art. 224b dodaje się art. 224c w brzmieniu:

„Art. 224c. Wykonanie decyzji ustalającej lub określającej wysokość zobowiązania podatkowego, wysokość zwrotu podatku lub wysokość odsetek za zwłokę albo orzekającej o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta, osoby trzeciej albo spadkobiercy, podlega wstrzymaniu w zakresie, w jakim złożono wniosek uprawniający zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku na podstawie art. 19m § 3, do czasu wydania ostatecznej decyzji w sprawie zwolnienia z obowiązku zapłaty podatku.”;

21) art. 260 otrzymuje brzmienie:

„Art. 260. Do odpowiedzialności odszkodowawczej stosuje się przepisy prawa cywilnego.”;

22) uchyla się art. 261;

23) w art. 262 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) osób trzecich, które bezzasadnie odmawiają okazania przedmiotu oględzin;
- 2) uczestników rozprawy, którzy poprzez swoje niewłaściwe zachowanie utrudniają jej przeprowadzenie.”;

24) w art. 267 w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) stawiennictwa uczestników postępowania na rozprawę, która nie odbyła się w wyniku nieusprawiedliwionego niestawiennictwa strony, która złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy;”;

25) art. 272a otrzymuje brzmienie:

„Art. 272a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub organ podatkowy upoważniony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie wymiany z Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej informacji o podatku od towarów i usług, dokonuje czynności sprawdzających odnoszących się do dokumentów składanych do tej jednostki.”;

26) art. 278 otrzymuje brzmienie:

„Art. 278. W przypadku wyłączenia organu podatkowego od dokonywania czynności sprawdzających, deklaracja

jest składana w organie podatkowym podlegającym wyłączeniu. Organ ten przekazuje deklarację do organu wyznaczonego do dokonywania czynności sprawdzających, pozostawiając jej kopię.”;

27) uchyla się art. 278a;

28) uchyla się art. 279;

29) art. 280 otrzymuje brzmienie:

„Art. 280. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepis art. 143 oraz przepisy rozdziałów 1-3, 5, 6, 9, 10, 14, 16 oraz 23 działu IV.”;

30) w art. 283 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa lub osobę zastępującą wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa albo skarbnika jednostki samorządu terytorialnego – pracownikom urzędu gminy (miasta), starostwa lub urzędu marszałkowskiego;”;

31) w art. 284a:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W razie nieobecności kontrolowanego lub osoby, o której mowa w art. 281a, albo osoby wymienionej w art. 284 § 2, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej

pracownikowi kontrolowanego lub innej osobie wykonującej czynności na rzecz kontrolowanego w miejscu wszczęcia kontroli.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadkach, o którym mowa w § 1 i § 1a, kontrolowanemu lub osobie, o której mowa w art. 281a, albo osobie wymienionej w art. 284 § 2, należy bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.”;

32) w art. 290:

a) w § 2:

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) ocenę prawną sprawy będącej przedmiotem kontroli,”,

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień oraz prawie złożenia korekty deklaracji.”,

b) uchyla się § 3;

33) w art. 291 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w § 1, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.”;

34) po dziale VI dodaje się dział VIa w brzmieniu:

„Dział VIa

Sprawdzony podatnik

Rozdział 1

Rejestr sprawdzonych podatników

Art. 292a. § 1. Za sprawdzonego podatnika uznaje się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej wpisaną do rejestru sprawdzonych podatników.

§ 2. O wpis do rejestru sprawdzonych podatników może ubiegać się podmiot, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nieprzerwanie prowadzi działalność gospodarczą przez okres co najmniej 36 miesięcy;
- 2) w okresie ostatnich 24 miesięcy od dnia złożenia wniosku o wpis, w stosunku do tego podmiotu nie została wydana ostateczna decyzja określająca wysokość zobowiązania podatkowego, z której wynika, że nie zadeklarowano lub zaniżono wysokość zobowiązania podatkowego w kwocie przekraczającej 3% kwoty podatku lub zawyżono kwotę nadpłaty, zwrotu podatku lub zwrotu różnicy podatku w kwocie przekraczającej 3% nadpłaty, zwrotu podatku lub zwrotu różnicy podatku lub nie została wydana decyzja ostateczna określająca wysokość straty, z której wynika, że nastąpiło zawyżenie straty w kwocie przekraczającej 3% straty określonej zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 3) jest podmiotem, w stosunku do którego nie została otwarta likwidacja lub nie ogłoszono jego upadłości;

- 4) nie jest wpisany w Krajowym Rejestrze Sądowym – Rejestrze Dłużników Niewypłacalnych;
- 5) nie jest prowadzone w stosunku do niego postępowanie egzekucyjne w zakresie należności publicznoprawnych;
- 6) nie został prawomocnie ukarany za popełnienie przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstwa wynikającego z naruszenia przepisów o rachunkowości; w przypadku osoby prawnej ten warunek odnosi się do wszystkich członków zarządu, a w przypadku jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej ten warunek odnosi się do wszystkich wspólników;
- 7) raport audytu przeprowadzony przez uprawnionego audytora potwierdza brak nieprawidłowości w rozliczeniach podatkowych w okresie ostatnich 24 miesięcy przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru sprawdzonych podatników.

§ 3. Spółka cywilna może zostać sprawdzonym podatnikiem, jeżeli sprawdzonymi podatnikami są wszyscy wspólnicy tej spółki.

§ 4. Koszty audytu, o którym mowa w § 2 pkt 7, obciążają podmiot ubiegający się o uzyskanie statusu sprawdzonego podatnika.

Art. 292b. Audytorem, o którym mowa w art. 292a § 2 pkt 7, nie może być podmiot, który:

- 1) kiedykolwiek prowadził lub prowadzi sprawy związane z pomocą prawną, doradztwem podatkowym, doradztwem inwestycyjnym oraz badaniem sprawozdań finansowych sprawdzonego podatnika albo sprawy podmiotu powiązane-

go, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, ze sprawdzonym podatnikiem;

- 2) jest powiązany, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, z podmiotem prowadzącym sprawy sprawdzonego podatnika.

Art. 292c. § 1. Rejestr sprawdzonych podatników prowadzony jest przez dyrektorów izb skarbowych.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników.

§ 3. Rejestry są jawne dla osób trzecich.

§ 4. Rejestry są prowadzone w formie elektronicznej.

§ 5. Dostęp do rejestrów jest nieodpłatny.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb prowadzenia rejestrów, a także sposób udostępniania informacji z tego rejestru, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania rejestru i przekazywania informacji do Centralnego Rejestru Sprawdzonych Podatników.

Art. 292d. § 1. Rejestry zawierają:

- 1) numer wpisu do rejestru;
- 2) dane identyfikacyjne obejmujące:
 - a) imię i nazwisko, nazwę lub firmę,
 - b) numer NIP,
 - c) miejsca zamieszkania lub adres siedziby,
 - d) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer w ewidencji działalności gospodarczej oraz nazwę i

adres organu ewidencyjnego.

§ 2. Sprawdzony podatnik obowiązany jest zawiadomić dyrektora izby skarbowej o wszelkich zmianach danych określonych w § 1 pkt 2 w terminie 30 dni od dnia zaistnienia tych zmian.

Art. 292e. § 1. Wniosek o wpis do rejestru podlega opłacie w wysokości 250 zł.

§ 2. Opłata, o której mowa w § 1, stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 292f. § 1. Wpis do rejestru dokonywany jest na wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w art. 292a przez dyrektora izby skarbowej właściwego według miejsca zamieszkania albo siedziby podmiotu.

§ 2. Wniosek o dokonanie wpisu w rejestrze zawiera dane wymienione w art. 292d § 1 pkt 2.

§ 3. Do wniosku o dokonanie wpisu w rejestrze załącza się:

- 1) aktualny odpis, wyciąg lub zaświadczenie z właściwego rejestru sądowego lub z ewidencji działalności gospodarczej;
- 2) informację z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności za przestępstwa skarbowe, przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu oraz przestępstwa wynikające z naruszenia przepisów o rachunkowości;
- 3) raport audytu, o którym mowa w art. 292a § 2 pkt 7;
- 4) oświadczenie audytora składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania o nieprowadzeniu spraw sprawdzonego podatnika oraz spraw podmiotu powiązanego ze sprawdzonym

podatnikiem, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym;

5) wykaz organów podatkowych właściwych w sprawie opodatkowania działalności;

6) dowód wniesienia opłaty za wpis do rejestru.

§ 4. Podatnik wpisany do rejestru sprawdzonych podatników jest obowiązany przedkładać dyrektorowi izby skarbowej raport audytu przeprowadzony przez uprawnionego audytora potwierdzający brak nieprawidłowości w rozliczeniach podatkowych w okresie ostatnich 24 miesięcy od daty zakończenia ostatniego audytu.

§ 5. Dyrektor izby skarbowej monitoruje spełnianie przez sprawdzonego podatnika warunków określonych w art. 292a § 2 i w zakresie z tym związanym organy władzy publicznej zobowiązane są do przekazania, na żądanie dyrektora izby skarbowej, wszelkich niezbędnych informacji.

Art. 292g. § 1. Dyrektor izby skarbowej skreśla wpis w rejestrze:

1) na wniosek podmiotu,

2) z urzędu:

a) w przypadku stwierdzenia naruszenia któregoś z warunków określonych w art. 292a,

b) nieprzedłożenia raportu audytu, o którym mowa w art. 292f § 4,

c) śmierci osoby fizycznej lub ustania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

§ 2. Status sprawdzonego podatnika nie podlega następstwu prawnemu.

Art. 292h. § 1. W sprawie dokonania wpisu do rejestru dyrektor izby skarbowej wydaje postanowienie. Podatnik uzyskuje status sprawdzonego podatnika w dniu wydania postanowienia o dokonaniu wpisu.

§ 2. W sprawie odmowy dokonania wpisu do rejestru oraz skreślenia z rejestru wydaje się decyzję. W tym przypadku opłata, o której mowa w art. 292e, nie podlega zwrotowi.

§ 3. Skreślenie wpisu w rejestrze następuje w dniu wydania decyzji o skreśleniu.

§ 4. Do postępowania w sprawie wpisu i skreślenia wpisu stosuje się odpowiednio przepisy działu IV.

Rozdział 2

Prawa sprawdzonego podatnika

Art. 292i. Ilekroć przepisy wymagają przedłożenia zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach lub o wysokości zaległości podatkowych domniemywa się, że sprawdzony podatnik nie posiada zaległości podatkowych.

Art. 292j. § 1. Kontrola podatkowa prowadzona przez organ podatkowy może zostać wszczęta u sprawdzonego podatnika nie wcześniej niż po upływie 1 miesiąca po doręczeniu mu zawiadomienia o zamiarze wszczęcia tej kontroli.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się:

1) w przypadkach wymienionych w przepisach ustawy

- o swobodzie działalności gospodarczej, w których możliwe jest prowadzenie więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy;
- 2)w zakresie kontroli wszczynanej na wniosek prokuratora złożony w związku z prowadzonym postępowaniem karnym;
- 3)jeżeli sprawdzony podatnik wyraża zgodę na wcześniejsze wszczęcie kontroli.

Art. 292k. Decyzja wydana wobec sprawdzonego podatnika, co do której wniesiono odwołanie, nie podlega wykonaniu do czasu wydania decyzji ostatecznej. W razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego wykonanie decyzji ostatecznej ulega wstrzymaniu do czasu uprawomocnienia się orzeczenia sądu administracyjnego.

Art. 292l. Interpretację indywidualną przepisów prawa podatkowego na wniosek sprawdzonego podatnika wydaje się bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania wniosku. Termin ten podlega przedłużeniu wyłącznie w sytuacjach przewidzianych w art. 139 § 4.

Art. 292m. Sprawdzony podatnik może udzielać poręczenia w celu zabezpieczenia wykonania decyzji organu podatkowego. Przepisy art. 33d i art. 117a stosuje się odpowiednio.”;

35) w art. 294:

a) w § 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osoby odbywające staż, praktykę zawodową lub studencką w Ministerstwie Finansów lub w innych organach podatkowych,”

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zachowanie tajemnicy skarbowej obowiązuje również po ustaniu zatrudnienia, zakończeniu stażu lub praktyki.”;

36) w art. 299:

a) w § 3 dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu:

„11) służbom statystyki publicznej w zakresie wynikającym z programu badań statystycznych;

12) instytucjom zajmującym się obsługą środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących z innych źródeł zagranicznych.”;

b) w § 4 dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) instytucjom zajmującym się obsługą środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub środków niepodlegających zwrotowi, pochodzących z innych źródeł zagranicznych.”;

37) po art. 299a dodaje się art. 299b w brzmieniu:

„Art. 299b. W uzasadnionych przypadkach, minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyrazić zgodę na ujawnienie przez organy podatkowe informacji, o których mowa w art. 293, z wyłączeniem informacji objętych ochroną na podstawie przepisów odrębnych ustaw.”;

38) uchyla się art. 304;

39) w art. 305n § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekazuje z urzędu informacje dotyczące przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych, których wypłacanie wymaga, zgodnie z przepisami o podatku dochodowym od osób fizycznych, składania imiennej informacji o przychodach (dochodach), uzyskanych przez osoby, które ze względu na miejsce zamieszkania podlegają obowiązkowi podatkowemu od wszystkich swoich dochodów:

- 1) w państwie członkowskim Unii Europejskiej, lub
- 2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszonych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, z zastrzeżeniem postanowień umów w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycznych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z tymi terytoriami
– właściwym władzom tych państw i terytoriów.”;

40) po art. 305o w dziale VIII dodaje się art. 305p w brzmieniu:

„Art. 305p. § 1. Uprawniony audytor, o którym mowa w art. 292b, który sporządza niezgodną ze stanem faktycznym opinię, podlega karze grzywny lub karze pozbawienia wolności do lat 2 albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.”.

41) w art. 306m § 1 otrzymuje brzmienie:

§ 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje zaświad-

czenie o miejscu zamieszkania dla celów podatkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby fizycznej osią- gającej przychody (dochody), o których mowa w art. 305n § 1, ze źródeł przychodów położonych:

- 1) w Republice Austrii, Królestwie Belgii, Wielkim Księ- stwie Luksemburga, Księstwie Andory, Księstwie Mo- nako, lub
- 2) na terytoriach zależnych lub terytoriach stowarzyszo- nych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Ir- landii Północnej oraz Królestwa Niderlandów, stosow- nie do postanowień umów w sprawie opodatkowania przychodów (dochodów) z oszczędności osób fizycz- nych zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z tymi te- rytoriaми.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.⁴⁾) w art. 31 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kontro- lnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 54 tej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 1a.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed są- dami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się na- stępujące zmiany:

- 1) w art. 3 w § 2:
 - a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) pisemne interpretacje przepisów prawa podatkowego wydawane w indywidualnych sprawach,”,
 - b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) bezczynność organów w przypadkach określonych w pkt 1-4a.”;

2) w art. 52 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu – w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności – do usunięcia naruszenia prawa.”;

3) w art. 146 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Sąd uwzględniając skargę na akt lub czynność, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 i 4a, uchyla ten akt lub interpretację albo stwierdza bezskuteczność czynności.”;

4) art. 149 otrzymuje brzmienie:

„Art. 149. Sąd uwzględniając skargę na bezczynność organów w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub interpretacji lub dokonania czynności lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa.”.

Art. 4. 1. Wnioski o wydanie pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpatrzeniu na podstawie

przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W sprawach zmiany lub uchylenia pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Skutki prawne związane z wydaniem, na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach ocenia się wedle przepisów ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. § 1. Sprawy odszkodowań wszczęte i niezakończone przez organy podatkowe oraz przez organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają umorzeniu.

§ 2. W sprawach, o których mowa w § 1, powództwo do sądu powszechnego można wnieść do czasu przedawnienia roszczeń odszkodowawczych, zgodnie z przepisami prawa cywilnego.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 34 i pkt 40, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

-
- 1) Niniejszą ustawą zmienia się następujące ustawy: ustawę z dnia 29 września 1991 r. o kontroli skarbowej oraz ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
 - 2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732, Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470.
 - 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 124, poz. 1042, Nr 132, poz. 1110 i Nr 183, poz. 1537 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470.
 - 5) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 162, poz. 1692 z 2005 r. Nr 94, poz. 788, Nr 250, poz. 2118, Nr 169, poz. 1417 i Nr 250, poz. 2118 oraz z 2006 r. Nr 38, poz. 268.

UZASADNIENIE

Projekt nowelizacji ustawy – Ordynacja podatkowa ma na celu zwiększenie pewności i stabilności prawa podatkowego, poprawę relacji między podatnikami a organami podatkowymi oraz ułatwienie podatnikom wykonywania ich obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego. Realizacja tych celów zwiększy zaufanie obywateli do organów państwa oraz może stanowić czynnik pobudzający wzrost gospodarczy.

Projektowana ustawa zmierza do kompleksowego unormowania następujących obszarów ogólnego prawa podatkowego:

- wiążące interpretacje przepisów prawa podatkowego,
- podpisywanie deklaracji podatkowych,
- rozprawa administracyjna,
- instytucja „sprawdzonego podatnika”.

Art. 1. Projektowane zmiany w ustawie – Ordynacja podatkowa:

Art. 3 pkt 2 – zmiana dostosowawcza w związku z dodaniem nowego rozdziału 3 Interpretacje prawa podatkowego w dziale II.

Art. 3 pkt 11 i 12 zawierają zmiany uzupełniające. Pewność w planowaniu cen w transakcjach między firmami powiązаныmi to jedna z najistotniejszych kwestii dla międzynarodowych przedsiębiorstw planujących swoje inwestycje w Polsce, a także istotny instrument zwiększenia pewności inwestowania. Dość częstą formą prowadzenia działalności gospodarczej (w sposób całkowity lub częściowy) przez przedsiębiorstwa jest zakład w rozumieniu umów o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Wskazane w art. 20a ustawy – Ordynacja podatkowa porozumienia dotyczą tylko transakcji między krajowymi podmiotami powiązаныmi, natomiast nie uwzględniają tych podmiotów, które działalność gospodarczą prowadzą przez zakład. Proponowane zmiany pozwolą na ubieganie się o wydanie decyzji w sprawie porozumienia potencjalnym zagranicznym inwestorom, którzy prowadzą działalność gospodarczą przez zakład. Jednocześnie obejmą one również podatni-

ków polskich prowadzących działalność gospodarczą poza terenem Polski przez zakład.

Art. 13 § 2 pkt 4 – zmiana dostosowawcza w związku z dodaniem nowego rozdziału 3 Interpretacje prawa podatkowego w dziale II.

Art. 13a uprawnia Radę Ministrów do określania innych niż wymienione w art. 13 Ordynacji podatkowej organów podatkowych. Potrzeba zastosowania w tym przypadku szczególnej formy tworzenia organów podatkowych jest dostosowaniem do szczególnego trybu wykonywania obowiązków podatkowych przez niektóre osoby fizyczne (vide art. 45a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Osoby fizyczne pozostające poza właściwością organów podatkowych wskazanych w art. 13 Ordynacji podatkowej powinny mieć takie same prawa i obowiązki jak inni podatnicy, które to mogą być realizowane w szczególności w toku postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub czynności sprawdzających.

Art. 14a-14e są uchylane w związku z uregulowaniem całości problematyki interpretacji prawa podatkowego w nowych rozdziałach 3 i 4 w dziale II.

Art. 19 § 4 to oznaczenie obecnego przepisu art. 20, który jest uchylany. Zmiana dostosowawcza związana z dodaniem nowych rozdziałów 3 i 4 w dziale II.

Rozdział 3 – Interpretacje przepisów prawa podatkowego. Zasada państwa prawnego wymaga, aby normy prawne, nakładające na obywateli obowiązki podatkowe, były na tyle jasne i zrozumiałe, by ciężar podatkowy stał się możliwy do przewidzenia. Tego wymagają zasady pewności prawa, bezpieczeństwa prawnego oraz zaufania do państwa i stanowionego w nim prawa, wyprowadzone z zasady państwa prawnego. Prawo urzeczywistniane jest w procesie stosowania, który decyduje w ostatecznym efekcie o jego miejscu i roli w życiu społecznym. Stosowanie prawa to przede wszystkim określenie konsekwencji prawnych ustalonego stanu faktycznego – wiązanie stanu faktycznego z odpowiednią normą prawną. Stabilne prawo podatkowe jest jednym z istotnych elementów prowadzenia działalności gospodarczej, umożliwia bowiem planowanie działań przedsiębiorcy oraz w znacznym stopniu determinuje podejmowane przez niego decyzje. Stabilność prawa podatkowego zapewnia nie tylko stanowienie jasnych i przejrzys-

tych przepisów, ale też ich jednolite interpretowanie przez organy podatkowe. Ten drugi cel mają realizować przepisy dotyczące „wiązących interpretacji prawa podatkowego”.

Analizując problematykę interpretacji prawa podatkowego należy zwrócić uwagę na ewolucję przepisów normujących tę problematykę, jaka dokonała się w ostatnich latach. Jeszcze w 1997 r. interpretacje Ministra Finansów nie wymagały publikacji, podatnik nie dysponował formalnym prawem wnioskowania o interpretację w swojej indywidualnej sprawie, a nawet jeżeli takową otrzymał, nie korzystał z żadnej normatywnej ochrony w zakresie objętym interpretacją. Kolejne zmiany Ordynacji podatkowej zobligowały Ministra Finansów do publikacji wydanych interpretacji w „Biuletynie Skarbowym Ministra Finansów” i nałożyły na urzędy skarbowe obowiązek udzielania informacji na wniosek podatnika. Zaznaczona w przepisach Ordynacji podatkowej została zasada „nieszkodzenia” w razie zastosowania się do interpretacji. Od dnia 1 stycznia 2003 r. znowelizowana Ordynacja podatkowa nakazuje publikację interpretacji Ministra Finansów w „Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów”, precyzuje zasadę „nieszkodzenia”, nakłada obowiązek udzielania informacji także na samorządowe organy podatkowe, określa formalny standard informacji (ocena prawna), stwarza system weryfikacji informacji przez izby skarbowe oraz upublicznia tezy udzielanych informacji przy wykorzystaniu Internetu. Kompleksowej zmiany w tej materii dokonano wraz z ustawą o swobodzie działalności gospodarczej. Niestety, obecnie obowiązujące przepisy zawierają wiele nieścisłości i luk utrudniających ich praktyczne stosowanie przez organy podatkowe. Również orzecznictwo sądów administracyjnych i głosy przedstawicieli doktryny prawa podatkowego potwierdzają istnienie poważnych wątpliwości interpretacyjnych nawet w najbardziej fundamentalnych kwestiach. Na rozpatrzenie przez Trybunał Konstytucyjny oczekuje obecnie pytanie prawne Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w którym podnosi się niezgodność z Konstytucją RP aż ośmiu przepisów Ordynacji podatkowej dotyczących „wiązących interpretacji”. Oczekiwania podatników, w szczególności inwestorów, wymagają dalszego budowania zaufania do prawa podatkowego i aparatu skarbowego. Istnieje potrzeba zwiększenia prawnej ochrony podmiotu, który swoje działania dostosował do posiadanej interpretacji organu podatkowego.

Obszerność regulacji w zakresie interpretacji przepisów prawa podatkowego wymaga dodania w Ordynacji podatkowej nowego rozdziału 3 Interpretacje przepisów prawa

podatkowego. Dalsze pozostawienie wielokrotnie rozbudowywanej regulacji dotyczącej „wiązących interpretacji” w środku rozdziału „Właściwość organów podatkowych” jest legislacyjnie wadliwe i czyni systematykę ustawy nieprzejrzystą.

Art. 19a normuje „interpretacje ogólne” analogicznie do obecnie obowiązującego art. 14 § 1 pkt 2 Ordynacji podatkowej.

Ujednolicenie stosowania prawa podatkowego przez podległy Ministrowi Finansów aparat ma zagwarantować równość i powszechność opodatkowania, a tym samym urzeczywistniać zasadę sprawiedliwości podatkowej. Potrzeba zwiększania pewności i poprawiania jakości „interpretacji indywidualnych” wymaga zmiany w zakresie organów właściwych do ich wydawania. Art. 19b § 1 obowiązek ten przenosi z naczelników urzędów skarbowych i celnych na ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wprowadzenie centralnego modelu wydawania interpretacji zapobiegnie rozbieżnościom, jakie powstają obecnie w związku z wydawaniem odmiennych opinii na podstawie jednakowego stanu faktycznego (podyktowanych czasami rozbieżnym orzecznictwem sądów administracyjnych). Zmniejszenie ilości organów uprawnionych do wydawania interpretacji przyczyni się do ujednolicenia stosowania prawa przez aparat skarbowy i ułatwi Ministrowi Finansów sprawowanie ogólnego nadzoru w tym zakresie.

Rozszerza się zakres wydawania wiążących interpretacji w indywidualnych sprawach na interpretacje dotyczące zdarzeń przyszłych (art. 19b § 2). Istotą „wiązących interpretacji prawa podatkowego” jest bowiem, co można stwierdzić na podstawie prawodawstwa innych państw, wydawanie interpretacji dotyczących zdarzeń przyszłych (działań lub zaniechań, które podatnik rozważa). Przez rozszerzenie tego kierunku zmian wiążącą interpretację prawa podatkowego będzie mógł uzyskać podmiot, który dopiero planuje działania gospodarcze na terytorium RP (art. 19b § 1). Przepisy art. 19b § 3 i 4 stanowią odpowiednik obecnie obowiązującego art. 14a § 2-5 Ordynacji. Minister jest zobowiązany do udzielenia pisemnych informacji, chyba że problem będący przedmiotem zapytania jest objęty kontrolą podatkową, postępowaniem podatkowym albo postępowaniem przed sądem administracyjnym. Dla uproszczenia i przyspieszenia postępowania przewiduje się określenie jednolitego standardu wniosku o wiążącą interpretację (art. 19b § 5).

Interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 19c § 1). W razie negatywnej oceny stanowiska podatnika udzielona informacja powinna zawierać nie tylko uzasadnienie prawne tej negatywnej oceny, ale także wskazanie prawidłowego stanowiska (art. 19c § 2). Termin wydania wiążącej interpretacji wynosi 3 miesiące i nie podlega przedłużeniu (art. 19d); nie wlicza się do terminu wydania interpretacji okresów wskazanych w art. 139 § 4.

Zgodnie z art. 19e minister właściwy do spraw finansów publicznych może w każdym czasie zmienić wydaną interpretację, jeżeli stwierdzi, że interpretacja jest nieprawidłowa. Takie elastyczne uprawnienie zapewni większą jednolitość interpretacji przepisów. W zakresie wydawania wiążących interpretacji nie będzie stosowana procedura analogiczna do postępowania podatkowego, która obecnie wywołuje wiele wątpliwości i zastrzeżeń natury konstytucyjnej, a która nie jest niezbędna do osiągnięcia celu wiążących interpretacji, tj. zagwarantowania bezpieczeństwa zachowań podatnika. Pismo zawierające interpretację indywidualną podlegać będzie jednak zaskarżeniu do sądu administracyjnego (zmiana w art. 3 § 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Art. 19f – wiążące interpretacje podlegają opłacie, stanowiącej dochód budżetu państwa. Opłatę proponuje się w wysokości rekompensującej przynajmniej techniczno-biurowe koszty jakie administracja musi ponieść w związku z procedurą wydania wiążącej interpretacji.

Art. 19g § 1 i 3 określa przesłanki i formę pozostawienia bez rozpatrzenia wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Przepis art. 19g § 2 ma usprawnić tryb postępowania; jak wskazuje dotychczasowa praktyka brak opłaty od wniosku bardzo często powoduje przedłużenie czasu trwania postępowania i wywołuje spory, co do terminu załatwienia wniosku (w związku z art. 139 § 4 opóźnień spowodowanych z winy strony nie wlicza się do terminu załatwienia wniosku).

Przepis art. 19h zawiera niezbędne odesłania do przepisów dotyczących postępowania podatkowego.

Interpretacje ogólne oraz interpretacje indywidualne (po usunięciu danych identyfikują-

cych pytającego) będą zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej, który jest urzędowym publikatorem teleinformatycznym – art. 19i § 3. Interpretacje ogólne, tak jak obecnie, będą też publikowane w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów (art. 19i § 1). Taka forma upowszechniania wiedzy o stosowaniu prawa podatkowego może zmniejszyć ilość wniosków o interpretacje indywidualne. Interpretacje indywidualne otrzyma również właściwy organ podatkowy pierwszej instancji (art. 19i § 2).

W zakresie interpretacji dotyczących podatków pobieranych przez wójtów, burmistrzów i prezydenta miasta nie jest możliwa centralizacja wiążących interpretacji, gdyż w tym zakresie obowiązują też akty prawa miejscowego (dotyczące stawek, zwolnień podatkowych). Właściwymi do wydawania interpretacji w tym zakresie będą więc nadal organy podatkowe I instancji (art. 19j § 1). Konsekwentnie opłata za wydanie interpretacji indywidualnej stanowić będzie dochód budżetu j.s.t. (art. 19j § 3).

Rozdział 4 – Zasada nieszkodzenia. Podatnik nie ma obowiązku zastosowania się do interpretacji. Stosując się do interpretacji (ogólnych i indywidualnych) jest chroniony przed negatywnymi skutkami ich ewentualnej zmiany – art. 19k § 1 i 2. W ramach zasady nieszkodzenia podatnik jest też wolny od odpowiedzialności karno-skarbowej i obowiązku uiszczania odsetek (art. 19k § 3).

Projektowane przepisy uszczegółowiając realizację zasady nieszkodzenia (art. 19l i art. 19m) wprowadzają kluczowe z logicznego i praktycznego punktu widzenia rozróżnienie na interpretacje dotyczące:

- zaistniałych stanów faktycznych (zwolnienie z odsetek, sankcji podatkowych i karno-skarbowych),
- zdarzeń przyszłych (zwolnienie z podatku, odsetek, sankcji podatkowych i karno-skarbowych).

Zupełnie inna jest sytuacja prawna i oczekiwania podatnika „A”, który dokonuje samodzielnej oceny skutków podatkowych własnych zachowań i dokonuje rozliczenia podatkowego bez występowania o „wiązącą interpretację”, a inna podatnika „B”, który występuje o uprzednią ocenę przez organ podatkowy jego stanowiska o skutkach podatkowych planowanych działań.

Podatnik „A” podejmuje działania bez uprzedniej „konsultacji” z organem podatkowym. Powstanie obowiązku podatkowego jest wynikiem treści ustawy i działań podat-

nika. Organ podatkowy w żaden sposób „nie współuczestniczy” w ocenie skutków podatkowych działań podatnika. Organ podatkowy nie może więc „wprowadzić w błąd” podatnika co do skutków podatkowych związanych z działaniami podatnika. Interpretacja w takim przypadku będzie jedynie potwierdzeniem poprawności rozliczenia podatkowego lub sygnalizacją nieprawidłowości w tym rozliczeniu, które podatnik może usunąć składając korektę deklaracji podatkowej. Zmiana interpretacji spowoduje zmniejszenie lub zwiększenie zobowiązania podatkowego, wymagając złożenia dodatkowej korekty deklaracji. W każdym razie zdarzenia skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego są wynikiem samodzielnych zachowań podatnika. Nie ma więc uzasadnienia do zwolnienia podatnika „A” z obowiązku zapłaty podatku wynikającego ze złożonej korekty deklaracji. Zaznaczyć należy, że korektę deklaracji podatnik „A” składa z opóźnieniem spowodowanym zmianami interpretacji. Podatnik „A” musiałby więc ponieść konsekwencje w postaci odsetek za zwłokę

i sankcje karne skarbowe, związane z opóźnieniem w czasie prawidłowej korekty deklaracji podatkowej. I tylko w zakresie tych konsekwencji można stosować zasadę nieszkodzenia jako zwolnienie z odsetek, sankcji podatkowych i karno-skarbowych.

Podatnik „B” oczekuje konsultacji z organem podatkowym w zakresie skutków podatkowych przyszłych zdarzeń (najczęściej planowanych działań) występując o wydanie interpretacji. Od treści interpretacji może uzależniać swoją decyzję o podjęciu tych działań, ich zmodyfikowaniu lub rezygnacji z ich podjęcia, chociaż nie musi zastosować się do tej interpretacji. Podatnik „B” działa w zaufaniu do organu podatkowego. Organ podatkowy, przez treść interpretacji, oddziałuje na zachowania podatnika, a zatem pośrednio ma wpływ na powstanie obowiązku podatkowego. Podatnik „B” zmuszony byłby wkalkulować w swoje działania gospodarcze nieprzewidziane wcześniej skutki podatkowe. W tej sytuacji należy zaniechać wyciągania konsekwencji z niezawinionych błędów popełnionych przez podatnika „B”, a więc zwolnić go z obowiązku zapłaty podatku, odsetek, sankcji podatkowych i karno-skarbowych.

Art. 19o określa skutki tzw. „milczącej interpretacji” tj. przypadku nie wydania interpretacji indywidualnej w terminie 3 miesięcy.

Organ podatkowy wydaje decyzję określającą wysokość zwolnienia z obowiązku zapła-

ty podatku lub określa wysokość nadpłaty (art. 19m § 3 i 4). Organ podatkowy rezygnuje więc z podatku, którego zapłata stanowiłaby szkodę dla podatnika. Nie ma tu uznaniowości, gdyż zwolnienie następuje z mocy prawa (art. 19m § 1). Obowiązkiem organu podatkowego jest jedynie określenie wysokości tego zwolnienia z podatku. Postępowanie dowodowe powinno zmierzać w szczególności do ustalenia, czy i w jakim zakresie podatnik zastosował się do błędnej interpretacji (czy skutki podatkowe powstały przed otrzymaniem interpretacji, czy po jej otrzymaniu) oraz w jakiej wysokości podatek jest związany z zastosowaniem się do błędnej interpretacji. Zwolnienie jest możliwe po ukształtowaniu wysokości zobowiązania podatkowego zgodnie z ustawą podatkową w korekcie deklaracji podatkowej lub decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

Przepisy art. 19n i art. 19p poszerzają zastosowanie zasady nieszkodzenia w zakresie wiążących interpretacji wydanych na wniosek osoby planującej utworzyć spółkę, inwestora, płatnika, inkasenta oraz obejmują szczególne typy zaległości podatkowych, o których mowa w art. 52 § 1 Ordynacji podatkowej.

Szkody powstałe w wyniku zastosowania się do wiążącej interpretacji, która następnie została zmieniona lub nie została uwzględniona w postępowaniu podatkowym przez właściwy organ podatkowy, które nie zostaną wyrównane zastosowaniem przepisów Ordynacji podatkowej, będą zaspokajane w trybie odszkodowawczym na podstawie przepisów prawa cywilnego (art. 19k § 1 i art. 260 w związku z art. 77 Konstytucji RP).

Art. 20 jest uchylany z przyczyn techniczno-legislacyjnych w związku ze zmianami dostosowawczymi (art. 19 § 4) i potrzebą dodania nowych rozdziałów 3 i 4 w dziale II.

W art. 20f pkt 3 lit. a) należy skreślić wyraz „krajowego”. W obecnym brzmieniu wnioskujący musi podać rodzaj, przedmiot i wartość transakcji będącej przedmiotem porozumienia krajowego, przy czym przepisy art. 20a i 20b nie posługują się terminem porozumienia krajowego. Te wymogi powinny również dotyczyć wszystkich rodzajów porozumień, tj. jednostronnych, dwustronnych i wielostronnych. Proponowana zmiana ma charakter porządkujący.

Art. 20i § 4 i 5 znacznie zwiększa okres obowiązywania porozumień w sprawach ustalenia cen transakcyjnych. Celem tego porozumienia jest zapewnienie podatnikom bezpieczeństwa związanego z dokonywanymi przez nich transakcjami z podmiotami po-

wiązanymi. Zawarcie porozumienia (otrzymanie pozytywnej decyzji Ministra Finansów) skutkuje, w razie realizacji przez podatnika wszystkich warunków porozumienia, niemożnością kwestionowania rozliczeń podatnika przez organy podatkowe. Zawarcie porozumienia wiąże się z pewnymi istotnymi kosztami przygotowania odpowiedniej analizy ekonomicznej transakcji z podmiotami powiązanymi oraz kompletnej dokumentacji, o której mowa w art. 20f Ordynacji podatkowej oraz kosztów merytorycznego wsparcia w procesie negocjacji porozumienia. Te stosunkowo wysokie koszty w połączeniu z opłatami za porozumienie wobec relatywnie krótkiego terminu obowiązywania porozumienia mogą zniechęcać podatników do występowania z wnioskiem o zawarcie porozumienia. Wobec powyższego zasadne wydaje się wydłużenie terminu obowiązywania porozumienia z 3 lat na 5 lat oraz możliwości wielokrotnego przedłużania terminu obowiązywania porozumienia o kolejne 5-letnie okresy. Przedłużenie długości okresu, na które zawierane jest porozumienie, sprawi, że nasze rozwiązania staną się konkurencyjne w stosunku do rozwiązań obcych, co może zwiększyć atrakcyjność Polski jako kraju, w którym warto lokować inwestycje. W art. 20i § 6 zmiana uściślająca formę przedłużenia porozumienia.

Art. 26a przenosząc na płatnika wyłączną odpowiedzialność za niepobranie przez płatnika podatku dochodowego lub pobrania tego podatku w zaniżonej wysokości przyczyni się do ograniczenia „szarej strefy” w zatrudnieniu.

W orzecznictwie sądów administracyjnych poważne wątpliwości budzi zwolnienie podatnika z obowiązku podpisania deklaracji podatkowej, jeżeli ta deklaracja została sporządzona przez pełnomocnika podatnika. Rozstrzygając te wątpliwości w kierunku ułatwiającym podatnikom wywiązywanie się z ich obowiązków podatkowych, należy przyjmując jako zasadę dopuszczalność podpisywania deklaracji podatkowych przez pełnomocnika podatnika (art. 32a § 1) oraz zwolnienie podatnika z obowiązku podpisania deklaracji, która została podpisana przez jego pełnomocnika (art. 32b). Odrębne ustawy mogą wprowadzać w tym zakresie odmienne rozwiązania. Jakkolwiek pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji podatkowych uznaje się za pełnomocnictwo o charakterze szczególnym w stosunku do pełnomocnictwa procesowego należy odpowiednio stosować w tym zakresie przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa oraz prawa cywilnego dotyczące pełnomocnictwa (art. 32a § 4). Pełnomocnictwo do podpisywania deklaracji powinno być złożone w organie właściwym w sprawie deklaracji, których pełnomocnic-

two dotyczy (art. 32a § 2). Art. 32a § 3 normuje sytuację wielości podatników (np. wspólne rozliczenie małżonków w podatku dochodowym).

Art. 59 § 1 pkt 10 i § 2 pkt 6 – nowy przypadek wygaśnięcia zobowiązania podatkowego związany jest z realizacją „zasady nieszkodzenia”.

Art. 132a precyzuje formę wyznaczania organu podatkowego.

Przeprowadzenie rozprawy wydłuża czas trwania postępowania odwoławczego, co wymaga urealnienia terminu zakończenia tego postępowania (z 2 miesięcy na 3 miesiące) – art. 139 § 3.

Art. 172 § 2 pkt 5 określa protokół jako formę zachowania ustaleń z rozprawy (analogicznie do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego).

Dodany w art. 200 § 2 pkt 3 usprawnia tok postępowania w przedmiocie ustalenia podatku do spadków i darowizn.

Obecnie kontakt strony postępowania z organem prowadzącym postępowanie jest bardzo ograniczony i następuje w zasadzie jedynie podczas przeprowadzenia dowodów, które wymagają obecności strony lub wezwania strony do dokonania określonych czynności. Poza tym strona może kontaktować się z organem prowadzącym postępowanie zasadniczo tylko w formie pisemnej. Wskazane jest poszerzenie możliwości kontaktów strony postępowania z organem prowadzącym postępowanie. Temu służyć ma przywrócenie procedury rozprawy administracyjnej dla postępowań podatkowych (przed wejściem w życie ustawy – Ordynacja podatkowa procedura rozprawy miała zastosowanie w sprawach podatkowych). Rozprawa będzie przeprowadzana z urzędu przez organ odwoławczy (art. 200a § 1), jeżeli zachodzi potrzeba wyjaśnienia istotnych okoliczności stanu faktycznego sprawy przy udziale świadków lub biegłych albo w drodze oględzin lub sprecyzowania argumentacji prawnej prezentowanej przez stronę w toku postępowania. Pierwsza z wymienionych przesłanek ma na celu skoncentrowanie wszystkich niezbędnych czynności dowodowych w jednym czasie i w jednym miejscu, przez co może przyczynić się do obniżenia kosztów postępowania i zmniejszenia jego uciążliwości dla strony oraz dla innych uczestników postępowania. Rozprawa będzie przeprowadzana, gdy istnieje potrzeba sprecyzowania argumentacji prawnej przedstawionej przez

stronę

w toku postępowania. Stworzy to większe możliwości czynnego udziału strony w toku postępowania oraz wyjaśnienia wątpliwości organu, co do merytorycznej poprawności i spójności stanowiska prezentowanego przez stronę postępowania. Rozprawa może być też przeprowadzona na wniosek strony (art. 200a § 1 pkt 2 oraz § 2). W rozprawie uczestniczy upoważniony pracownik organu podatkowego pierwszej instancji, który wydał decyzję co do której wniesiono odwołanie (art. 200c § 3).

Przepisy art. 200b-200d normują zasady zwoływania rozprawy i jej przeprowadzania i stanowią odwzorowanie analogicznych przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, ze zmianami dostosowawczymi uwzględniającymi specyfikę postępowania podatkowego.

W art. 224 § 1 zmiana dostosowawcza w związku z dodawanymi przepisami art. 224c i art. 292k, które przewidują wstrzymanie z mocy prawa zaskarżonej decyzji.

Wykonanie decyzji wymierzającej podatek jest wstrzymane do czasu zakończenia postępowania w sprawie zwolnienia z podatku lub w razie wniesienia skargi do sądu administracyjnego do momentu uprawomocnienia się orzeczenia sądu (zasada nieszkodzenia zastosowaniem się do wiążącej interpretacji) – art. 224c.

Zmiana art. 260 i uchylenie art. 261 ma na celu zapewnienie przejrzystości trybu dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Obecnie przepisy Ordynacji podatkowej normują w sposób szczególny tryb orzekania o odszkodowaniach, w której pierwszą instancją jest organ podatkowy. Przepisy te budzą wątpliwości również natury konstytucyjnej – dwa wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 września 2003 r. sygn. akt K 20/02 (Dz. U. Nr 170, poz. 1660) oraz z dnia 5 września 2005 r. sygn. akt P 18/04 (Dz. U. Nr 181, poz. 1524). Nie ma istotnego uzasadnienia dla pozostawienia takich szczególnych unormowań w Ordynacji podatkowej, tym bardziej, że Kodeks postępowania administracyjnego nie zawiera żadnych szczególnych rozwiązań w tym przedmiocie, pozostawiając regulację tej problematyki przepisom prawa cywilnego.

Art. 262 § 3 pkt 2 stanowi odpowiednik przepisu art. 96 Kodeksu postępowania administracyjnego mającego na celu zagwarantowanie sprawnego przebiegu rozprawy. Art. 262 § 3 pkt 1 obowiązuje obecnie.

Art. 267 § 1 pkt 1a stanowi podstawę do obciążenia strony kosztami stawiennictwa innych uczestników na niedoszlą do skutku rozprawę.

Art. 272a uelastycznia rozwiązania organizacyjne w zakresie wymiany informacji o VAT.

W art. 280 – zmiana porządkowa. Odesłanie do art. 143, który zawiera prawo do upoważnienia pracowników organu do załatwiania spraw, jest niezbędne z uwagi na wydawanie w toku czynności sprawdzających postanowień (art. 274b). Odesłanie do rozdziału 2 działu IV (Wyłączenie pracownika organu podatkowego oraz organu podatkowego) pozwala na skreślenie przepisów art. 278a i art. 279 zbędnie powielających unormowania dotyczące wyłączenia pracownika organu podatkowego i samego organu podatkowego. Pozostawia się jedynie przepis dotyczący trybu postępowania z deklaracją po wyznaczeniu innego organu właściwego do wykonywania czynności sprawdzających (art. 278) – obecnie art. 278 § 7. Ta zmiana porządkowa pozwoli też na objęcie zasadami wyłączenia od dokonywania czynności sprawdzających osoby kierujące samorządowym organem podatkowym (art. 132).

Zmiana w art. 283 § 1 pkt 2 poszerza krąg osób uprawnionych do udzielania upoważnienia do kontroli podatkowej pracownikom urzędu gminy (miasta) o skarbnika jednostki samorządu terytorialnego, który zwykle ma szerokie uprawnienia w zakresie załatwiania spraw podatkowych. Zmiana ma na celu usprawnienie funkcjonowania urzędów gminy (miasta).

Nowy przepis art. 284a § 1a ma na celu usprawnienie wszczynania kontroli tzw. „na legitymację”. Potrzeba zmiany jest szczególnie uzasadniona w zakresie kontroli związanej z kasą rejestrującą. Po wszczęciu kontroli na „legitymację” czynności kontrolne powinny być dokonane w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej. W praktyce jednak najczęściej te osoby będą nieobecne. Wówczas czynności kontrolne są dokonywane w obecności przywołanego świadka. Świadkiem, o ile to możliwe, powinien być pracownik kontrolowanego, osoba wykonująca czynności na rzecz kontrolowanego lub funkcjonariusz publiczny. Praktyczny problem związany z kontrolą w zakresie kas rejestrujących wiąże się z częstą nieobecnością kontrolowanego lub jego pełnomocnika w miejscu dokonywania sprzedaży za pomocą kasy. Kontrola podatkowa „na legitymację” może być wszczęta wyłącznie po okazaniu legitymacji służbowej kon-

trolovanemu lub jego pełnomocnikowi. Obecne przepisy nie pozwalają na wszczęcie kontroli „na legitymację” wobec pracownika kontrolowanego (sprzedawcy obsługującego kasę), co wymaga natychmiastowego stawiennictwa kontrolowanego w miejscu, w którym dokonywana sprzedaż rejestrowana jest za pomocą kasy. Obecne rozwiązania są więc uciążliwe dla kontrolowanego. Analogiczny problem dotyczy sporządzania spisów z natury oraz kontroli w zakresie handlu ulicznego i handlu na targowiskach. W art. 284a § 2 zmiana dostosowawcza – uzupełnienie odesłania do dodawanego § 1a.

Ograniczeniu liczby postępowań podatkowych i maksymalizacji korekt deklaracji służyć też będzie dokonywanie oceny prawnej w protokole kontroli podatkowej i zamieszczanie już w protokole kontroli, a nie w zawiadomieniu o sposobie załatwienia zastrzeżeń pokontrolnych – pouczenia o prawie złożenia korekty deklaracji (art. 290 § 2 i 3 oraz art. 291 § 2). Wszczynianie postępowania podatkowego może okazać się zbędne, jeżeli argumentacja podatnika zaprezentowana w zastrzeżeniach do protokołu kontroli okaże się trafna i przekonywująca dla organu podatkowego. Zamieszczanie oceny prawnej w protokole kontroli podatkowej, dopuszczalność korekt deklaracji po zakończeniu kontroli podatkowej (bez żadnych ograniczeń przedmiotowych) oraz niekaralność za uszczuplenia uregulowane przez podatnika wraz ze złożoną korektą (obecnie obowiązujący art. 16a Kodeksu karnego skarbowego) stymulować będą podatników do dobrowolnego wykonywania zobowiązań podatkowych bez potrzeby wszczynania postępowania podatkowego.

W celu promowania rzetelnego wywiązywania się z obowiązków podatkowych proponuje się wprowadzić nową instytucję prawa – „sprawdzonego podatnika”. Sprawdzonym podatnikiem zostaje podmiot wpisany do rejestru prowadzonego przez dyrektorów izb skarbowych, który łącznie spełnia warunki wskazujące, że podmiot w sposób stały prowadzi działalność gospodarczą i rzetelnie wywiązuje się ze swoich obowiązków podatkowych (art. 292a § 1 i 2). Każdy podmiot prowadzący działalność gospodarczą może przez swoje odpowiednie zachowania uzyskać status sprawdzonego podatnika i związane z tym szczególne uprawnienia. Minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie prowadził Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników. Takie rozwiązanie organizacyjne (art. 292c § 1 i 2) zapewni sprawniejsze monitorowanie podmiotów, które są wpisane do rejestru w zakresie spełniania warunków do posiadania

statusu sprawdzonego podatnika. Istotnym elementem koncepcji „sprawdzonego podatnika” jest nałożenie na podmiot, który chce uzyskać taki status obowiązku przeprowadzania zewnętrznego audytu podatkowego – przez podmiot niepowiązany ze sprawdzonym podatnikiem (art. 292a § 2 pkt 5 i § 3 oraz art. 292b). Takie rozwiązanie zwiększa gwarancję poprawności rozliczeń podatkowych sprawdzonego podatnika i jednocześnie pozwoli na zmniejszenie częstotliwości kontroli sprawdzonego podatnika przez aparat skarbowy.

Przepisy art. 292b - art. 292h normują zasady funkcjonowania rejestru sprawdzonych podatników. W sprawie dokonania wpisu do rejestru wydaje się postanowienie (art. 292h § 1). W sprawie odmowy dokonania wpisu do rejestru oraz skreślenia z rejestru wydaje się decyzję (art. 292h § 2). W sprawach nieuregulowanych do postępowania w sprawie wpisu i skreślenia wpisu stosuje się odpowiednio przepisy działu IV Postępowanie podatkowe – art. 292h § 4.

Sprawdzony podatnik będzie korzystać z domniemania braku zaległości podatkowych (art. 292i).

Organy podatkowe mają obowiązek sygnalizacji zamiaru wszczęcia kontroli z miesięcznym wyprzedzeniem (art. 292j § 1). Wyjątki wskazane w art. 292j § 2 dotyczą kontroli zasadności zwrotu VAT, gdzie miesięczne opóźnienie we wszczęciu kontroli wywołałoby negatywne dla podatnika skutki w zakresie terminu zwrotu, zapewnienia efektywnej współpracy z prokuratorem prowadzącym postępowanie karne oraz innych sytuacji, w których zgodnie z przepisami ustawy o swobodzie działalności gospodarczej nie stosuje się ograniczeń do wszczęcia kontroli przedsiębiorcy.

Decyzja podatkowa wydana wobec sprawdzonego podatnika nie będzie podlegać wykonaniu w czasie trwania sporu (postępowanie odwoławcze, postępowanie przed sądami administracyjnymi) – art. 292k. Termin na wydanie wiążącej interpretacji na wniosek sprawdzonego podatnika wynosi 1 miesiąc – art. 292l.

Zmiana w art. 294 § 1 pkt 5 nakładając obowiązek przestrzegania tajemnicy skarbowej na osoby będące na stażu (niezatrudnione) lub odbywające praktykę studencką w organach podatkowych, umożliwi wykorzystywanie pracy tych osób w prostych zadaniach realizowanych przez organy podatkowe (np. wprowadzanie danych). Pomoże to zracjonalizować organizację pracy organów podatkowych, pozwalając na wykorzystywanie pracowników do zadań merytorycznych, a jednocześnie umożliwi zdobycie doświad-

czenia zawodowego osobom pozostającym bez pracy i studentom. Obowiązek przestrzegania tajemnicy skarbowej trwa również po zakończeniu stażu – art. 294 § 3.

Art. 299 § 3 pkt 11 umożliwia szersze wykorzystywanie przez Główny Urząd Statystyczny administracyjnych źródeł danych.

Art. 299 § 3 pkt 12 i § 4 pkt 4 umożliwia uzyskiwanie przez instytucje zajmujące się obsługą środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej lub środków, niepodlegających zwrotowi, pochodzących z innych źródeł zagranicznych np. Norweskiego Instrumentu Finansowego (środki te są wskazane w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o finansach publicznych) informacji o statusie podatkowym beneficjenta. Informacje te są niezbędne do podjęcia decyzji o możliwości zaliczenia podatku od towarów i usług do kosztów kwalifikowanych związanych z realizacją programów pomocowych. Te instytucje uzyskają też możliwość zapoznania się z wynikami kontroli w zakresie prawidłowości rozliczania się beneficjenta z budżetem w zakresie wydatkowania wymienionych środków.

Art. 299b umożliwia w szczególności obronę wizerunku służb skarbowych przed niezasadnymi zarzutami medialnymi, w których podatnik sam ujawnia informacje chronione tajemnicą skarbową.

Art. 304 normujący sprawozdawczość organów podatkowych w zakresie ilości wystąpień do banków i instytucji finansowych w trybie określonym w art. 182-185 Ordynacji podatkowej w relacji do wszczętych postępowań podatkowych i postępowań karnych skarbowych stanowi zbędne obciążenie organów podatkowych. Jak wynika z danych zebranych w poprzednich latach skala wykorzystywania uprawnień do występowania o informacje do banków i instytucji finansowych pozostaje na stałym poziomie. Uchylenie tego przepisu, zmniejsza biurokratyczno-sprawozdawcze obowiązki organów podatkowych i umożliwia bardziej racjonalne wykorzystanie kadr organów podatkowych.

Art. 305n § 1 i art. 306m § 1 zawierają zmiany dostosowawcze. W związku z faktem, że w ostatecznej wersji umowy z państwami trzecimi (Księstwem Andory, Księstwem Liechtensteinu, Księstwem Monako, Republiką San Marino i Konfederacją Szwajcarską) w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności, nie został nałożony na Polskę obowiązek przekazywania informacji, proponuje się likwidację obowiązku przekazywania przez Ministra Finansów informacji określonym organom

podatkowym. Ponadto, w związku z przyjęciem przez Szwajcarię, Lichtenstein i San Marino metody wyrażania dobrowolnej zgody faktycznego odbiorcy na przekazanie informacji jako jedynej metody

uniknięcia podatku potrącanego nie ma konieczności wystawiania zaświadczeń, o których mowa w art. 305 § 1 pkt 1.

Art. 305p z uwagi na zakres uprawnień „sprawdzonego podatnika”, szczególnie sankcjonuje rzetelność dokonywanego audytu podatkowego, które jest jednym z warunków uzyskania statusu „sprawdzonego podatnika”.

Art. 2. Zmiana dostosowawcza w ustawie o kontroli skarbowej związana jest z uchYLENIEM art. 290 § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Art. 3. Zmiany w ustawie – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stanowią dostosowanie do przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa. Proponuje się zachowanie obecnie obowiązującej zasady zaskarżalności interpretacji indywidualnych do sądu administracyjnego. Rezygnacja z formy decyzji w sprawie interpretacji indywidualnej i wprowadzenie nowego aktu administracyjnego jakim będzie pisemna interpretacja indywidualna (art. 19b ustawy – Ordynacja podatkowa) wymaga dodania w art. 3 § 2 pkt 4a i zmiany dostosowawczej w pkt 8. W art. 52 § 3, art. 146 § 1 i art. 149 zmiany dostosowawcze – uzupełnienie odesłań o przepisy dodawane w art. 3 § 2.

Art. 4 projektu – przepis przejściowy związany z procedurą wiążących interpretacji prawa podatkowego. Z uwagi na zasadnicze zmiany w tym zakresie dotyczące praktycznie wszystkich zagadnień wiążących interpretacji prawa podatkowego proponuje się kontynuację postępowań na zasadach dotychczas obowiązujących (ust. 1) i stosowanie dotychczasowych trybów weryfikacji wydanych interpretacji (ust. 2) do wydanych interpretacji. W celu maksymalnej ochrony praw nabytych skutki prawne związane z wydaniem pisemnych interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach ocenia się wedle tych przepisów, które miały zastosowanie do wydania tych interpretacji (ust. 3).

Art. 5 projektu wskazuje tryb dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Właściwe jest zastosowanie w jak najszerszym zakresie przepisów prawa cywilnego oraz skierowanie wszystkich niezakończonych przez organy podatkowe spraw na drogę postępowania

cywilnego.

Art. 6 projektu stanowi, że ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r., z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 34 i 40, dotyczących instytucji sprawdzonego podatnika, które wejdą w życie z dniem 1 lipca 2007 r. Przewidziane w art. 6 *vacatio legis* jest niezbędne dla dokonania prac organizacyjno-technicznych w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rejestrów sprawdzonego podatnika.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

dotycząca zmian w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

1. Cel projektowanej ustawy

Projektowana ustawa zmierza do kompleksowego unormowania następujących obszarów ogólnego prawa podatkowego:

- wiążące interpretacje przepisów prawa podatkowego,
- podpisywanie deklaracji podatkowych,
- rozprawa administracyjna,
- instytucja „sprawdzonego podatnika”.

2. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych projekt ustawy został przekazany do opiniowania przez organizacje przedsiębiorców, związki zawodowe, Krajową Radę Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów celem umożliwienia jego oceny przez wszystkich zainteresowanych oraz udostępniony w Biuletynie informacji Publicznej. Żaden z podmiotów zajmujących się działalnością lobbingową nie zgłosił, w toku prac legislacyjnych, zainteresowania niniejszym projektem. Projekt ustawy był także rozpatrywany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która uwag do przedmiotowego projektu nie wniosła.

W ramach uzgodnień uwagi zgłosiły: Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”, Związek Banków Polskich, Krajowa Rada Doradców Podatkowych i Związek Rzemiosła Polskiego. Uwagi, które nie zostały uwzględnione:

- likwidacja oświadczenia, o którym mowa w projektowanym art. 19 § 4 Ordynacji podatkowej; podatnik posiada wiedzę o prowadzeniu w stosunku do niego

kontroli podatkowej lub postępowania, weryfikacja tej okoliczności przez Ministra Finansów jest bardzo pracochłonna i wydłuża czas wydania interpretacji,

- zniesienie wymogu podawania przepisów prawa, które mają być przedmiotem interpretacji. Ryzyko pozostawienia bez rozpatrzenia wniosku o wydanie interpretacji nieokreślającego przepisów, które mają być przedmiotem interpretacji ogranicza obowiązek uprzedniego wezwania do usunięcia tego braku formalnego (art. 169 § 1 w związku z art. 19h),
- dodanie w treści przepisu art. 19e, że zmieniona interpretacja jest doręczana. To, że każda interpretacja jest doręczana wynika z art. 19h odsyłającego do stosowania przepisów o doręczeniach,
- ograniczenie w czasie (3 miesiące) możliwości zmiany interpretacji. Interpretacje powinny być zgodne z prawem i orzecznictwem sądowym, które to może wykształcić w dłuższej perspektywie czasowej,
- publikacja jedynie „skrótu” wniosku wiążącą interpretację w celu ochrony tajemnicy handlowej. Odstąpienie od publikacji wniosku w przypadku pozytywnej interpretacji (a więc bez uzasadnienia) uczyni informację niezrozumiałą i bezwartościową,
- zwolnienie z obowiązku zapłaty podatku (art. 19m) nie jest ulgą uznaniową lecz szczególną formą odszkodowania (zapobieżenia szkodzie) więc nie stanowi pomocy publicznej,
- wyłączenie odpowiedzialności płatnika (art. 26a) w sytuacji braku jego winy uczyni przepis bezprzedmiotowym, gdyż będzie powieleniem obecnie obowiązującego art. 30 § 5 Ordynacji podatkowej,
- dostępność statusu sprawdzonego podatnika dla małych przedsiębiorstw zwiększy zaostrenie kryteriów czasu prowadzenia działalności i braku zaległości podatkowych przy jednoczesnej rezygnacji z audytu. Założyć należy, że koszty audytu będą proporcjonalne do stopnia skomplikowania spraw podatkowych i zakresu działalności przedsiębiorstwa, a więc odpowiednio niższe dla małych przedsiębiorstw,
- obawy odnośnie do sparaliżowania pracy Ministerstwa Finansów w związku z

centralizacją wydawania wiążących interpretacji są bezzasadne. Ministerstwo Finansów odpowiednio wzmocni kadry w tym zakresie, na co zwrócono uwagę w uzasadnieniu projektu,

- brak regulacji umożliwiających kontrolę prawidłowości interpretacji wydanych przez Ministerstwo Finansów – Minister Finansów będzie uprawniony we własnym zakresie do zmiany i weryfikacji interpretacji,
- brak możliwości prowadzenia rozprawy przez urzędy skarbowe – w projekcie zakłada się przeprowadzenie rozprawy na etapie postępowania odwoławczego. Trzeba zauważyć, że w postępowaniu odwoławczym przedmiot sporu jest bardziej skonkretyzowany niż w postępowaniu przed organem I instancji i w tym okresie przeprowadzenie rozprawy jest celowe. Natomiast przeprowadzenie rozprawy przez organem I instancji dotyczyłoby zbyt dużego zakresu spraw i wydłużyłoby termin załatwienia sprawy,
- sprecyzowanie terminu „niezwłoczności” w zakresie wydawania i publikowania interpretacji. Pojęcie to występuje w systemie prawa (art. 139 Ordynacji) i nie ma potrzeby ustalania terminu ustawowego na dokonanie czynności technicznych (umieszczenia interpretacji w BIP),
- opłata za wpis do rejestru sprawdzonych podatników – należy umiejscowić w ustawie o opłacie skarbowej. Nie ma powodu do przekazywania dochodów z tej opłaty do budżetów j.s.t., które w tym zakresie nie wykonują żadnych czynności i nie ponoszą kosztów administracyjnych funkcjonowania rejestru,
- stwierdzenie nieistnienia zaległości podatkowej w związku z zaniżeniem (zawyżeniem) podatku VAT powstałym w wyniku błędnego wykazania podatku naliczonego. Propozycja nietrafna, ewentualne rozwiązanie tego zagadnienia może nastąpić w przepisach prawa materialnego, a nie w Ordynacji podatkowej przez nową konstrukcję „nieistnienia zaległości podatkowej”.

3. Zakres oceny skutków regulacji

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego

Z uwagi na fakt, że projektowana ustawa dotyczy materii ogólnego prawa podatkowego i zagadnień postępowania podatkowego, uchwalenie ustawy

zasadniczo nie spowoduje skutków finansowych polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.

Skutki finansowe mogą wystąpić jedynie w następujących obszarach:

- 1) centralizacja wydawania wiążących interpretacji wymagać będzie utworzenia w Ministerstwie Finansów nowych departamentów zajmujących się tą problematyką. Zakłada się, że nowe departamenty powstaną na bazie Biur Informacji Podatkowej tworzonych obecnie w Bielsku-Białej, Lesznie, Płocku i Toruniu, a więc wydatki mogą wiązać się z dodatkowymi kosztami lokalowymi i kosztami infrastruktury technicznej (w wys. ok. 3,6 mln zł). Koszty te mogą być częściowo zrównoważone opłatą za wydanie interpretacji. Obecnie wiążące interpretacje wydawane są w urzędach i izbach skarbowych. Mając na względzie pracochłonność tych zadań, należy szacunkowo przyjąć, że zajmuje się tym ok. 350-400 osób w pełnym wymiarze czasu pracy (70 tys. wniosków o wiążące interpretacje w 2005 r.). Taką też liczbę osób należałoby zatrudnić w nowych departamentach Ministerstwa Finansów. Centralizacja wiążących interpretacji nie wymaga więc zwiększenia zatrudnienia, lecz innej alokacji kadr;
- 2) rejestry sprawdzonych podatników (wojewódzkie) będą prowadzone w izbach skarbowych, a w Ministerstwie Finansów będzie prowadzony Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników. Jest to nowe zadanie, którego realizacja wymaga utworzenia nowych komórek organizacyjnych w izbach skarbowych i w Ministerstwie Finansów oraz zatrudnienia w nich nowych pracowników. Z uwagi na brak danych co do stopnia zainteresowania nabyciem statusu sprawdzonego podatnika, nie można określić konkretnych kosztów funkcjonowania rejestrów ani też precyzyjnej wielkości dodatkowego zatrudnienia. Przy szacunkowym założeniu, że w komórce organizacyjnej w izbie skarbowej zajmującej się prowadzeniem rejestru powinno być zatrudnionych średnio 5 osób (przy czym wielkość zatrudnienia w poszczególnych izbach skarbowych może być zróżnicowana w zależności od ilości podmiotów pozostających we właściwości izby) oraz 5 osób w Ministerstwie Finansów (Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników) zwiększenie zatrudnienia należy szacować na 85 etatów, a dodatkowe koszty z tym związane na ok. 17 mln zł.

Koszty funkcjonowania rejestrów mogą być częściowo zrównoważone opłatą za wpis do rejestru. Nie można jednak oszacować wpływów z tytułu tej opłaty;

- 3) pracochłonność kontroli podatkowej zwiększy się w związku obowiązkiem zamieszczania oceny prawnej w protokole kontroli podatkowej. Wymaga to wzmocnienia kadrowego komórek kontroli podatkowej. Zakładając, że korekty składane po kontroli podatkowej zmniejszą liczbę postępowań podatkowych, część pracowników z komórek wymiarowych powinna zostać przeniesiona do pracy w kontroli podatkowej.

Wskazane wydatki będą finansowane z budżetu państwa.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Zmiana polegająca na wyłączeniu podatnika z odpowiedzialności w zakresie niepobranego przez płatnika zaliczek na podatek dochodowy może przyczynić się do ujawniania przypadków zatrudnienia „na czarno” i łamania praw pracowniczych. Rozszerzając krąg osób zobowiązanych do zachowania tajemnicy skarbowej na stażystów zwiększa się im możliwości zdobycia doświadczenia zawodowego, co wywiera korzystny wpływ na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Przedmiotowy projekt poprzez korzystne dla inwestorów unormowanie problematyki wiążącej interpretacji prawa podatkowego może wywrzeć korzystny wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Przedmiotowy projekt nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

Ocena skutków regulacji

dotycząca ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

I. Cel projektowanej ustawy

Projektowana ustawa zmierza do dostosowania przepisów ustawy – Prawo o postę-

powaniu przed sądami administracyjnymi do zmienianej ustawy – Ordynacja podatkowa.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych projekt ustawy został przekazany do opiniowania przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, organizacje przedsiębiorców, związki zawodowe, Krajową Radę Doradców Podatkowych. W tym zakresie uwag nie zgłoszono.

Ponadto tekst projektu ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów celem umożliwienia jego oceny przez wszystkich zainteresowanych oraz udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej. Żaden z podmiotów zajmujących się działalnością lobbingsową nie zgłosił, w toku prac legislacyjnych, zainteresowania niniejszym projektem. Projekt ustawy był także rozpatrywany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, która uwag do przedmiotowego projektu nie wniosła.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – brak wpływu na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego;
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowy projekt nie wpłynie na rynek pracy;
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowy projekt nie wpłynie na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki;
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – brak wpływu na sytuację i rozwój regionów.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Ewa Ośniecka - Tamecka

Min.EOT/1384/2006/DP/ak

Warszawa, dnia 13.06.2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *Ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie innych ustaw*, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką-Tamecką.

Szanowna Pani Minister,

W związku z przedłożonym projektem *Ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie innych ustaw* (nr pisma RM-10-81-06), uprzejmie informuję, iż projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Do uprzejmej wiadomości
Pani Zyta Gilowska
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie określenia wzoru wniosku o interpretację przepisów prawa podatkowego

Na podstawie art. 19b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór formularza wniosku o interpretację przepisów prawa podatkowego, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Minister Finansów

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470 i Nr ..., poz. ...

1. Numer Identyfikacji Podatkowej podatnika	2. Nr dokumentu	3. Status
---	-----------------	-----------

ORD-IN

WNIOSEK O INTERPRETACJĘ PRAWA PODATKOWEGO

Podstawa prawna: Art.19 §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 8, poz.60, z późn. zm.)

A. DANE WNIOSKODAWCY

* - dotyczy wnioskodawców niebędących osobami fizycznymi

** - dotyczy wnioskodawców będących osobami fizycznymi

A.1. DANE IDENTYFIKACYJNE

4. Rodzaj wnioskodawcy (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. wnioskodawca niebędący osobą fizyczną

2. osoba fizyczna

5. Nazwa pełna * / Nazwisko, pierwsze imię, data urodzenia **

A.2. STATUS WNIOSKODAWCY

6. Status (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. podatnik

2. płatnik

3. inkasent

4. osoba trzecia

5. podmiot, który może uzyskać status podatnika, płatnika, inkasenta, osoby trzeciej

6. podmiot planujący działania na terytorium RP

A.3. ADRES SIEDZIBY * / ADRES ZAMIESZKANIA **

7. Kraj

8. Województwo

9. Powiat

10. Gmina

11. Ulica

12. Nr domu

13. Nr lokalu

14. Miejscowość

15. Kod pocztowy

16. Poczta

B. ZAKRES WNIOSKU

B.1. PRZEDMIOT WNIOSKU

17. Rodzaj (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. zaistniały stan faktyczny

2. zdarzenia przyszłe

18. Liczba zaistniałych stanów faktycznych

19. Liczba zdarzeń przyszłych

B.2. RODZAJ SPRAWY

20. Dotyczy (zaznaczyć właściwe kwadraty):

1. CIT

2. PIT

3. VAT

4. AKC

5. PCC

6. SD

7. Ordynacja podatkowa

8. Inne

B.3. WSKAZANIE PRZEPISÓW PRAWNYCH BĘDĄCYCH PRZEDMIOTEM INTERPRETACJI

21. Przepis prawny

C. ORGANY PODATKOWE WŁAŚCIWE DLA SPRAWY BĘDĄCEJ PRZEDMIOTEM INTERPRETACJI

22. Nazwa i adres organów podatkowych

D. WYSOKOŚĆ I SPOSÓB UISZCZENIA OPŁATY

23. Kwota opłaty

24. Sposób uiszczenia opłaty (zaznaczyć właściwy kwadrat):

1. gotówka

2. obrót bezgotówkowy

E. OŚWIADCZENIE WNIOSKODAWCY (składane pod rygorem odpowiedzialności karej za fałszywe zeznania)

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji, w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej, oraz, że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji, postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

25. Data wypełnienia (dzień - miesiąc - rok)

26. Podpis wnioskodawcy

F. WYCZERPUJĄCE PRZEDSTAWIENIE STANU FAKTYCZNEGO / RODZAJU ZDARZEŃ PRZYSZŁYCH ORAZ WŁASNE STANOWISKO W SPRAWIE OCENY PRAWNEJ TEGO STANU FAKTYCZNEGO / SKUTKÓW TYCH ZDARZEŃ PRZYSZŁYCH

27. Opis

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2007 r. ustawy z dnia 2006 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Ustawą tą zostało wprowadzone w art. 19b § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), upoważnienie, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w § 1, który zawiera dane identyfikujące wnioskodawcę oraz dane wskazane w § 2-4 oraz sposób uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 19f. Przedmiotowe rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia, o którym mowa w art. 19b § 5 ustawy – Ordynacja podatkowa. Rozporządzenie określa w załączniku wzór wniosku o interpretację przepisów prawa podatkowego. Przedmiotowy formularz usprawni korzystanie przez podatników (płatników, inkasentów oraz osoby trzecie) z instytucji interpretacji przepisów prawa podatkowego, o której mowa w art. 19b § 1 Ordynacji podatkowej oraz uprości proces załatwiania przez Ministra Finansów wniosków o interpretację.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

Ocena skutków regulacji

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Przedmiotowe rozporządzenie dotyczy podatników, płatników, inkasentów, osób trzecich, podmiotów, które mogą uzyskać status podatnika, płatnika lub osoby trzeciej oraz podmiotów planujących działania na terytorium RP, którzy zamierzają wystąpić do Ministra Finansów z wnioskiem o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów oraz udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego – wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych, może natomiast w niewielkim stopniu spowodować zwiększenie wydatków (koszt druku wzoru wniosku; jednak na tym etapie nie jest możliwe jego oszacowanie).
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.

- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów – przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

**w sprawie rejestru sprawdzonych podatników oraz Centralnego
Rejestru Sprawdzonych Podatników**

Na podstawie art. 292c § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady i tryb prowadzenia rejestrów,
- 2) sposób udostępniania informacji z rejestru.

§ 2. 1. Sprawzony podatek jest wpisywany do rejestru sprawdzonych podatników w dniu wydania przez dyrektora izby skarbowej postanowienia w sprawie wpisu do rejestru na podstawie art. 292h § 1 ustawy - Ordynacja podatkowa.

2. Dyrektor izby skarbowej dokonuje wykreślenia wpisu w rejestrze sprawdzonych podatników w dniu wydania decyzji o skreśleniu na podstawie art. 292h § 3 ustawy - Ordynacja podatkowa.

§ 3. Przekazanie informacji z rejestrów sprawdzonych podatników do Centralnego Rejestru Sprawdzonych Podatników następuje nie później niż następnego dnia po dokonaniu wpisu lub wykreśleniu wpisu z rejestru sprawdzonych podatników.

§ 4. Rejestr sprawdzonych podatników oraz Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników są prowadzone przy zastosowaniu techniki informatycznej.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Minister Finansów

1) Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 134, poz. 1427).

2) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005r. Nr 85; poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006r. Nr 66, poz. 470 i Nr ..., poz. ...

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany w związku z wejściem w życie z dniem 1 lipca 2007r. art. 1 pkt 34 i 40 ustawy z dnia 2006 r. o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Ustawą tą zostało wprowadzone w art. 292c § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), upoważnienie, zgodnie z którym minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb prowadzenia rejestrów, a także sposób udostępniania informacji. z tego rejestru, uwzględniając w szczególności konieczność zapewnienia sprawnego funkcjonowania rejestru i przekazywania informacji do Centralnego Rejestru Sprawdzonych Podatników.

Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i tryb prowadzenia rejestrów oraz sposób przekazywania informacji z rejestru sprawdzonych podatników do Centralnego Rejestru Sprawdzonych Podatników.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Ocena skutków regulacji

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Przedmiotowe rozporządzenie dotyczy dyrektorów izb skarbowych prowadzących rejestr sprawdzonych podatników oraz Ministra Finansów prowadzącego Centralny Rejestr Sprawdzonych Podatników.

II. Konsultacje społeczne

W celu przeprowadzenia konsultacji społecznych tekst projektu rozporządzenia zostanie przesłany do Krajowej Rady Doradców Podatkowych.

Ponadto tekst projektu rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Finansów oraz udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

III. Zakres oceny skutków regulacji

- 1) Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu oraz sektora publicznego - wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmniejszenia dochodów podmiotów lub zwiększenia wydatków sektora finansów publicznych.
- 2) Wpływ regulacji na rynek pracy - przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na rynek pracy.
- 3) Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki - przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
- 4) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów - przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację regionów.